Написав Ядвіга
Четвер, 24 лютого 2011, 13:52

У кожній долі є своя стежина:
В одній - тернина, в другої – трава,
А третя – вузька, кам'яниста
І ця стежина є моя!

Чому моя? – Вона ж благословенна!
Я не сама – зі мною Спас іде,
Веде мене по цій стежині вузькій
У край, де дерево життя росте.

Ісус сказав: «Іди за Мною,
Не бійся вузької дороги ти,
Тебе візьму Я у Свої обійми,-
Лише будь завжди вірною Мені.

Тобі Я допоможу на шляху тернистім,-
Для чого ж Я обітниці давав!
Ти віруй та іди за Мною,
За тебе Я життя Своє поклав.

Тобі нелегко в світі цьому жити,
У Мене теж вінок з тернини був,
І Я терпів смиренно на Голгофі,
Бо вибрав Я тебе і полюбив!

А ти іди по цій стежині вузькій,
Сій зерна радості й добра,
Щоби зібрать плоди добірні
Й одержати вінець життя!»

Оця розмова з Богом мені мила.
Це ж мій Господь мене так потіша!
І вже стежина ця не кам'яниста,
Бо ж я в обіймах Господа Христа.